

10 Μαΐου, 1994

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥ-
ΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964 ΚΑΙ ΤΟ
ΑΡΘΡΟ 10 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ ΝΟΜΟΥ
ΤΟΥ 1970,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΖΕΝΝΑΡΟ ΠΕΡΡΕΛΛΑ
(ΑΡ.1) ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ HABEAS CORPUS,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙ-
ΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΜΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 9/2/1994 ΣΤΗΝ
ΑΙΤΗΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ 5/1993.

(Αίτηση Αρ. 24/94)

Προνομακά Εντάλματα — Αίτηση για έκδοση εντάλματος habeas corpus
εναντίον διατάγματος Επαρχιακού Δικαστηρίου δυνάμει του οποίου ο
αιτητής εκρατείτο μέχρις ότου ειδοθεί στην Ιταλία — Η εξουσιοδότη-
ση έναρξης της διαδικασίας έκδοσης είχε εκδοθεί από τον Υπουργό Δι-
καιοσύνης και Δημόσιας Τάξης πριν από τη λήψη της γραπτής αίτησης
έκδοσης — Ολόκληρη η διαδικασία ήταν άκυρη και γι' αυτό το ένταλ-
μα habeas corpus έπρεπε να εκδοθεί.

5

Έκδοση φυγοδίκων — Η εξουσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου για την
έκδοση διατάγματος κράτησης προσώπου προκειμένου να εκδοθεί στο
εξωτερικό πηγάζει αποκλειστικά από τη νομοθεσία για έκδοση φυγοδί-
κων — Η διαδικασία πρέπει να εφαρμόζεται αυστηρά — Εξουσιοδό-
τηση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης εκδόθηκε πριν
από τη λήψη της γραπτής αίτησης για έκδοση — Κρίθηκε ότι αυτό κα-
τέστηρε ολόκληρη τη διαδικασία άκυρη, διότι η λήψη γραπτής αίτησης
για έκδοση αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση από τον Υπουργό Δι-
καιοσύνης των εξουσιών του που προβλέπει η νομοθεσία.

10

15

Συνταγματικό Δίκαιο — Δικαίωμα ελευθερίας — Άρθρο 11 του Συντάγματος και άρθρο 5 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων — Επιβάλλεται τυπικός και ουσιαστικός έλεγχος της νομιμότητας της κράτησης οποιουδήποτε προσώπου για οποιουδήποτε από τους λόγους που επιτρέπεται η κράτηση — Αυτό σημαίνει ότι η κράτηση πρέπει να στηρίζεται στο ουσιαστικό δίκαιο και να έχουν ακολουθηθεί οι διαδικασίες που προβλέπονται στο Νόμο.

Ο αιτητής, που ήταν Ιταλός υπήκοος, ζήτησε την έκδοση εντάλματος habeas corpus, με το οποίο να κηρύττεται παράνομη η κράτησή του για σκοπούς έκδοσης του στην Ιταλία για έκτιση ποινής φυλάκισης, που είχε επιβληθεί από τα Ιταλικά Δικαστήρια για διάφορα αδικήματα, και που είχε διαταχθεί, στις 9.2.94 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάγκνας, μετά από ακροαματική διαδικασία. Η αίτηση στηρίχθηκε στους εξής λόγους: (i) η εξουσιοδότηση για έναρξη της διαδικασίας έκδοσης είχε υπογραφεί παράνομα από τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξης, διότι είχε υπογραφεί πριν από την λήψη της γραπτής αίτησης έκδοσης από τις Ιταλικές Αρχές, όπως προβλέπει ο περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμος, (ii) ο αιτητής είχε καταδικασθεί σε ποινή φυλάκισης μόνο για το αδίκημα της συνωμοσίας για διάπραξη κακουργήματος, ενώ από τα γεγονότα της υπόθεσης δεν προέκυπτε η στοιχειοθέτηση τέτοιου αδικήματος σύμφωνα με την Κυπριακή νομοθεσία, και (iii) το αδίκημα για το οποίο είχε επιβληθεί ποινή φυλάκισης στον αιτητή ήταν φορολογικής φύσης και δεν υπήρχε αντίστοιχο αδίκημα στην Κύπρο. Από τα ενώπιον του Δικαστηρίου έγγραφα προέκυπτε ότι της αίτησης για έκδοση του αιτητή είχαν προηγηθεί δύο ρηγματικές διακοινώσεις της Ιταλικής Πρεσβείας στην Κύπρο, οι οποίες ζητούσαν την κράτηση του αιτητή μέχρι την άφιξη της αίτησης έκδοσης με όλα τα σχετικά έγγραφα. Η εξουσιοδότηση του Υπουργού Δικαιοσύνης είχε υπογραφεί μετά την λήψη της δεύτερης διακοίνωσης, που δεν ήταν η επίσημη αίτηση έκδοσης. Εκ μέρους των Καθ'ων η αίτηση προβλήθηκαν προδικαστικές ενστάσεις, που όμως απορρίφθηκαν από το Δικαστήριο.

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Η κράτηση προσώπου για οποιαδήποτε από τις έξι περιπτώσεις που απαριθμούνται στα αντίστοιχα άρθρα 11 του Συντάγματος και 5 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πρέπει να έχει νομικό έρεισμα στο ουσιαστικό δίκαιο και ταυτόχρονα πρέπει να ακολουθείται αυστηρά η διαδικασία που προβλέπεται στο Νόμο. Επιβάλλεται τυπικός και ουσιαστικός έλεγχος της νομιμότητας της κράτησης.

(β) Οι εξουσίες του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξης

σχετικά με την έκδοση φυγοδίκων δεν είναι εγγενείς αλλά απονέμονται σ' αυτόν από τον περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμο. Ειδικότερα, η εξουσία αυτή μπορεί να ασκηθεί μόνο κατόπιν της λήψης της αίτησης εκδόσεως από την αιτούσα χώρα. Στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον η εξουσιοδότηση είχε υπογραφεί πριν από την λήψη της αίτησης έκδοσης, η εξουσιοδότηση και κατά συνέπεια ολόκληρη η διαδικασία που ακολουθήσε, ήταν άκυρη. 5

- (γ) Ενόψει της κατάληξης του Δικαστηρίου σχετικά με το πρώτο θέμα που ήγειρε ο αιτητής, δεν ήταν ανάγκη να αποφανθεί για τα άλλα δύο θέματα, παράτησε όμως απλώς ότι με βάση το Δεύτερο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την έκδοση φυγοδίκων, που κυρώθηκε με τον Νόμο 17/84, τα φορολογικά αδικήματα περιλαμβάνονται υπο ορισμένες προϋποθέσεις, στα αδικήματα για τα οποία μπορεί να διαταχθεί η έκδοση φυγοδίκου. 10 15

Η αίτηση επιτράπηκε. Εκδόθηκε ένταλμα habeas corpus.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- Brogan, Eur. Court H.R. Series A no. 145-B,* 20
Winterwerp Eur. Court H.R. judgment of 24 October 1979 Series A no. 33,
Bozano Eur. Court H.R. judgment of 18 December 1986, Series A no. 111,
R. v. Governor of Pentonville Prison ex p. Osman (No.3), [1990] 1 All E.R. 999,
Re Farinha [1992] Crim. L.R. 438, 25
Regina v. Governor of Brixton Prison Ex parte Evans - The Times, 10 December 1993.

Αίτηση.

Αίτηση από τον Τζενάρο Περρέλλα για έκδοση εντάλματος της φύσεως Habeas Corpus αναφορικά με την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρινακας με ημερομηνία 9.2.1994 στην Αίτηση Έκδοσης 5/1993. 30

Χρ. Πουργουρίδης, για τον Αιτητή.

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ών η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την αίτηση αυτή, ο αιτητής ζητά την έκδοση εντάλματος της φύσεως Habeas Corpus, για την απόλυσή του από την κράτηση σε προφυλάκιση μέχρι την έκδοσή του στην Ιταλία για να εκτίσει ποινή φυλάκισης δύο χρόνων, δύο μηνών και δεκατριών ημερών.

10 Το δικαίωμα ατομικής ελευθερίας και προσωπικής ασφάλειας είναι ένα από τα κλασσικά δικαιώματα και ακολουθεί μόνο το δικαίωμα της ζωής. Στην έννομη τάξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, το δικαίωμα τούτο διασφαλίζεται και προστατεύεται από:-

15 (α) Το Άρθρο 11 του Συντάγματος, που, με βάση την ανάληψη της Κυπριακής Πολιτείας με το Άρθρο 5 της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης, διαμορφώθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 5 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως διά την προάσπισιν των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, (η "Σύμβαση"), που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου, 1950 και

20 (β) Το Άρθρο 5 της Σύμβασης και το Άρθρο 9 του Διεθνούς Συμφώνου περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων, που κυρώθηκαν με τους Νόμους 39/62 και 14/69, αντίστοιχα, και έχουν αυξημένη ισχύ έναντι οποιουδήποτε εσωτερικού νόμου, εκτός, βεβαίως, του Συντάγματος.

25 Το ουσιαστικό για την παρούσα υπόθεση μέρος του Άρθρου 11 του Συντάγματος έχει:-

"1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ελευθερίας και προσωπικής ασφάλειας.

30 2. Ουδείς στερείται της ελευθερίας αυτού, ειμή ότε και όπως ο νόμος ορίζει εις τας περιπτώσεις:

.....

(στ) συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου προς παρεμπόδισιν της

άνευ αδείας εισόδου εις το έδαφος της Δημοκρατίας ή αλλοδαπού καθ' ου εγένοντο ενέργειαι προς τον σκοπόν απελάσεως ή εκδόσεως.

- .....
7. Πας στερηθείς της ελευθερίας αυτού διά συλλήψεως ή κρατήσεως δικαιούται να προσφύγη εις το αρμόδιον δικαστήριον, ίνα τούτο κρίνη ταχέως την νομιμότητα της κρατήσεως και διατάξη την απόλυσιν αυτού, εάν η κράτησις δεν είναι νόμιμος.” 5
- Το ουσιαστικό για την παρούσα υπόθεση μέρος του Άρθρου 5 της Σύμβασης έχει:- 10
- “1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του, ειμή εις τας ακόλουθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν: 15
- .....
- (στ) εάν πρόκειται περί νομίμου συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου επί σκοπώ όπως εμποδισθή από του να εισέλθη παρανόμως εν τη χώρα, ή εναντίον του οποίου εκαρμεί διαδικασία απελάσεως ή εκδόσεως. 20
- .....
4. Παν πρόσωπον στερούμενον της ελευθερίας του συνετεία συλλήψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, ίνα τούτο αποφασίση εντός βραχείας προθεσμίας επί του νομίμου της κρατήσεώς του και διατάξη την απόλυσιν του εν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως.” 25
- Οι διατάξεις του Μέρους II του Συντάγματος - “ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ” - πρότει να ερμηνεύονται, σύμφωνα με το Άρθρο 33.2 του Συντάγματος, αυστηρά και οι νόμοι να ερμηνεύονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε η εφαρμογή τους να συνάδει με τις συνταγματικές διατάξεις. 30
- Οι παράγραφοι 7 του Άρθρου 11 του Συντάγματος, 4 του Άρθρου 5 της Σύμβασης και 4 του Άρθρου 9 του Συμφώνου προνοούν ότι κάθε πρόσωπο, που στερείται της ελευθερίας του με σύλληψη ή με κράτηση, έχει δικαίωμα προσφυγής στο αρμόδιο Δικαστήριο, για να κριθεί με ταχύτητα η νομιμότητα της κράτησής του, και, αν η κράτησή του δεν είναι νόμιμη, να διαταχθεί η απόλυσή του. 35

5 Η κράτηση, σε οποιαδήποτε από τις έξι περιπτώσεις που απαριθμούνται στα αντίστοιχα Άρθρα 11 του Συντάγματος και 5 της Σύμβασης, πρέπει να έχει νομικό έρεισμα στο ουσιαστικό δίκαιο, και, ταυτόχρονα, πρέπει να ακολουθείται αυστηρά η διαδικασία που προβλέπεται στο νόμο. Επιβάλλεται τυπικός και ουσιαστικός έλεγχος της νομιμότητας της κράτησης.

Η διαδικασία έκδοσης βασίζεται στις διεθνείς υποχρεώσεις αμοιβαίας συμφωνίας μεταξύ διαφόρων χωρών.

10 Στην έννομη τάξη της Κύπρου, η έκδοση φυγοδίκων ρυθμίζεται από τους περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμους του 1970 και 1990, (Αρ. 97/70 και 97/90), (ο "Νόμος"), και, για τις περιπτώσεις χωρών που είναι Μέρη στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως Φυγοδίκων, (η "Σύμβαση Εκδόσεως"), από τη Σύμβαση αυτή και τα δύο Πρωτόκολλα, που κυρώθηκαν με τον περί της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως
15 Εκδόσεως Φυγοδίκων (Κυρωτικός) Νόμο του 1970, (Αρ. 95/70), με τον περί Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Εκδόσεως Φυγοδίκων (Κυρωτικός) Νόμο του 1979, (Αρ. 23/79), και με τον περί του Δευτέρου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης Φυγοδίκων (Κυρωτικός) Νόμο του 1984, (Αρ. 17/84), αντίστοιχα.
20

Ο Νόμος 97/70 ρυθμίζει γενικά τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία για την έκδοση φυγοδίκων, ενώ οι Νόμοι 95/70, 23/79 και 17/84 καθορίζουν, με την κύρωση της Σύμβασης Εκδόσεως και των Πρωτοκόλλων, τις προϋποθέσεις για την έκδοση Φυγοδίκων μεταξύ των
25 Μερών που κύρωσαν τη Σύμβαση και τα Πρωτόκολλα.

Η Δημοκρατία της Κύπρου και η Δημοκρατία της Ιταλίας κύρωσαν τη Σύμβαση και τα Πρωτόκολλα.

30 Η περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νομοθεσία έχει σκοπό να εμποδίσει φυγόδικο, ο οποίος διέπραξε αδίκημα σε μια χώρα, να βρει άσυλο σε άλλη στην οποία καταφεύγει και, έτσι, να αποφύγει τη δίκη και την τιμωρία. Η Νομοθεσία αυτή είναι υψίστης σπουδαιότητας για τη δημόσια απονομή της δικαιοσύνης και την εσωτερική ασφάλεια των διαφόρων χωρών. Η διαδικασία έκδοσης ενώπιον του Δικαστηρίου δεν αποτελεί ούτε "ποινική διαδικασία" ούτε "πολιτική διαδικασία", όπως ορίζονται στο Άρθρο 2 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 έως (Αρ. 2) του 1992.
35

Το Δικαστήριο έχει εξουσία να διεξάγει διαδικασία έκδοσης μό-

νο όταν ο Υπουργός Δικαιοσύνης εκδώσει, σύμφωνα με το Άρθρο 7 του Νόμου, εξουσιοδότηση για έναρξη της διαδικασίας έκδοσης.

Το Δικαστήριο, σύμφωνα με το Άρθρο 10 του Νόμου, σε κάθε περίπτωση που ήθελε διατάξει την προφυλάκιση προσώπου μέχρι την έκδοσή του, πληροφορεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, σε κοινή γλώσσα, για το δικαίωμά του να υποβάλει αίτηση για έκδοση εντάλματος Habeas Corpus. 5

Τα εποπτικά όργανα της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης αποφάσισαν πως ένταλμα Habeas Corpus ικανοποιεί τους σκοπούς και τις ανάγκες της παραγράφου 4 του Άρθρου 5 της Σύμβασης σε περιπτώσεις όπως η παρούσα - (βλ., μεταξύ άλλων, Υπόθεση *Brogan*, Eur. Court H.R., Series A no. 145-B). 10

Η έκδοση εντάλματος Habeas Corpus είναι στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ασκείται με βάση το Άρθρο 155.4 του Συντάγματος και τα Άρθρα 3 και 9 των περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλες Διατάξεις) Νόμων του 1964 έως 1991, (Αρ. 33/64, 35/75, 72/77, 59/81, 3/87, 158/88, 109/91). 15

Το ένταλμα Habeas Corpus ad subjiciendum είναι προνομιακό ένταλμα για τη διασφάλιση της ελευθερίας του ατόμου, είναι αποτελεσματικό μέσο άμεσης απελευθέρωσης από παράνομη ή αδικαιολόγητη κράτηση, είτε το άτομο κρατείται στη φυλακή, είτε κρατείται από ιδιώτη. 20

Το Δικαστήριο εξετάζει τη νομιμότητα της κράτησης και, αν δεν υπάρχει νόμιμη δικαιολογία, διατάσσει την απελευθέρωση του κρατούμενου. Αυτό δεν έχει οποιαδήποτε άλλη επίπτωση στη νομική κατάσταση του ατόμου, γιατί εξετάζεται μόνο αν η κράτησή του είναι παράνομη ή αδικαιολόγητη. 25

Ο αιτητής είναι Ιταλός υπήκοος. Ήλθε στη Δημοκρατία της Κύπρου, συνελήφθη με προσωρινό ένταλμα συλλήψεως γιατί καταζητείται από τις Ιταλικές Αρχές για έκτιση ποινής φυλάκισης δύο χρόνων, δύο μηνών και δεκατριών ημερών, υπόλοιπο ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε σ' αυτό από το Δικαστήριο της Civitavecchia στις 20 Νοεμβρίου, 1986, και επικυρώθηκε από το Εφετείο και το Ανώτατο Δικαστήριο στις 30 Απριλίου, 1988, και 9 Οκτωβρίου, 1990, αντίστοιχα. 30 35

Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας άσκησε εξουσία και στις 9 Φεβρουαρίου, 1994, εξέδωσε διάταγμα έκδοσης και

διέταξε την προφυλάκιση του αιτητή “μέχρι να προχωρήσει η έκδοσή”.

Ο αιτητής, με βάση το διάταγμα αυτό, κρατείται στις Κεντρικές Φυλακές.

5 Στις 15 Φεβρουαρίου, 1994, καταχωρίστηκε η παρούσα αίτηση.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας, που παρουσιάζεται για τους καθ' ων η αίτηση, πρόβαλε τις ακόλουθες προδικαστικές ενστάσεις:-

(α) Δεν καθορίζεται στην αίτηση νομότυπα ο καθ' ου η αίτηση.

10 (β) Δε γίνεται αναφορά στη νομική θεμελίωση της ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου διαδικασίας και

(γ) Η αίτηση δεν υποστηρίζεται από ένορκο δήλωση του αιτητή.

15 Εισηγήθηκε ότι, επειδή δεν υπάρχουν διαδικαστικοί κανονισμοί που να ρυθμίζουν τη διαδικασία της έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων και, ειδικά, Habeas Corpus, ισχύουν οι Αγγλικοί Διαδικαστικοί Κανονισμοί.

20 Το Δικαστήριο δε συμφωνεί με την εισήγηση αυτή. Πριν την ανακήρυξη της Δημοκρατίας, η περί Δικαστηρίων Νομοθεσία πρόβλεπε ότι η δικονομία που ακολουθείται ρυθμίζεται από τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς (Rules of Court), που εκδίδονται από το Ανώτατο Δικαστήριο και, εάν δεν υπάρχουν, so far as circumstances permit, η δικαιοδοσία ασκείται σύμφωνα με την πρακτική και τη δικονομία που τηρούν τα Δικαστήρια στην Αγγλία.

Το Άρθρο 163 του Συντάγματος προβλέπει ότι:-

25 “Το Ανώτατον Δικαστήριο εκδίδει διαδικαστικών κανονισμών επί σκοπώ ρυθμίσεως της διαδικασίας ενώπιον αυτού ως και ενώπιον παντός άλλου δικαστηρίου ιδρυομένου δυνάμει των διατάξεων του παρόντος μέρους του Συντάγματος, ...”

Η διάταξη αυτή ενσωματώθηκε στο Άρθρο 69 των περί Δικαστηρίων Νόμων.

30 Επειδή δεν εκδόθηκε διαδικαστικός κανονισμός που να ρυθμίζει τη διαδικασία έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων, το Ανώτατο Δικαστήριο ακολούθησε πρακτική ανάλογη, όχι, όμως, ταυτόσημη, με

τη δικονομία και πρακτική που τηρούν τα Αγγλικά Δικαστήρια.

Μια σύγκριση των προνοιών των Διαδικαστικών Κανονισμών της Αγγλίας - (βλ. Order 54, των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, 1965 και Order 59, rule 14 και επέκεινα των προηγούμενων Αγγλικών Διαδικαστικών Κανονισμών) - με τη δικονομία και πρακτική που ακολουθεί το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου, από την ημέρα της Ανεξαρτησίας, υποστηρίζει ότι η διαδικασία και δικονομία που ακολουθείται είναι ανάλογη και όχι ταυτόσημη, με την πρόβλεψη των Αγγλικών Διαδικαστικών Κανονισμών.

5

10

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας ισχυρίστηκε ότι δεν αναφέρεται στην αίτηση ως ο καθ' ου η αίτηση ο Διευθυντής των Κεντρικών Φυλακών, ο οποίος είναι το πρόσωπο που έχει υπό την κράτησή του τον αιτητή.

Στον τίτλο της αίτησης αναφέρεται ότι ο αιτητής κρατείται στις Κεντρικές φυλακές. Επιδόθηκε ειδοποίηση, μεταξύ άλλων, στο Διευθυντή των Κεντρικών Φυλακών, στην οποία αναφέρεται:-

15

“..., προς τον Διευθυντή των Κεντρικών Φυλακών και τους υπό αυτόν υπηρετούντας Αξιωματικούς της Διευθύνσεως των Κεντρικών Φυλακών Κύπρου, ..., διά να παρουσιάσουν αυτοπροσώπως τον εν λόγω Τζεννάρο Περρέλλα ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά τοιούτον χρόνον ως το Δικαστήριο ηθέλην εκδώσει οδηγίας, ..., επί τη αιτήσει του αιτητού διά την έκδοσιν τοιούτου διατάγματος.” (Αναφέρεται στην έκδοση διατάγματος Habeas Corpus.)

20

25

Με τη δεύτερη ένσταση προβάλλεται ότι δεν αναφέρεται η νομοθεσία στην οποία στηρίζεται η αίτηση.

Ο τίτλος της αίτησης αναφέρεται στο Άρθρο 155.4 του Συντάγματος, στα Άρθρα 3 και 9 του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμου του 1964 και στο Άρθρο 10 του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου του 1970.

30

Αυτό αποτελεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, ικανοποιητική αναφορά.

Η τρίτη ένσταση είναι ότι η ένορκος δήλωση δεν έγινε από τον αιτητή, αλλά από την υπάλληλο του δικηγορικού γραφείου του δικηγόρου του αιτητή.

35

Ο Αγγλικός Διαδικαστικός Κανονισμός προβλέπει ότι η αίτηση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση από το κρατούμενο πρόσωπο, εκτός εάν δεν είναι, λόγω περιορισμού, σε θέση να προβεί στην ένορκη δήλωση, οπότε γίνεται από άλλο πρόσωπο.

5 Τα γεγονότα στην παρούσα υπόθεση φανερώνονται από την απόφαση του Δικαστηρίου και από το πρακτικό. Η ένορκος δήλωση αναφέρεται μόνο στην έκδοση της διαταγής του Δικαστηρίου Λάρνακας, ημερομηνίας 9 Φεβρουαρίου, 1994, και στην καταχώριση της παρούσας αίτησης.

10 Οι προδικαστικές ενστάσεις δεν ευσταθούν και το Δικαστήριο θα προχωρήσει στην εξέταση της ουσίας της αίτησης.

Οι λόγοι εκδόσεως του διατάγματος, όπως αναφέρονται στην αίτηση και αναπτύχθηκαν, είναι:-

15 "(α) Ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως παράνομα υπέγραψε την εξουσιοδότηση προς έναρξη της διαδικασίας έκδοσης χωρίς να έχει προηγουμένα στην κατοχή του γραπτή αίτηση έκδοσης από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Ιταλίας.

20 (β) Ο αιτητής καταδικάσθηκε σε ποινή φυλάκισης μόνο για το αδίκημα της συνωμοσίας για διάπραξη κακουργήματος ενώ από τα γεγονότα της υπόθεσης δεν προκύπτει η στοιχειοθέτηση τέτοιου αδικήματος στην Κύπρο και συνεπώς δεν είχε καταδικασθεί για αδίκημα για το οποίο μπορούσε να χωρήσει έκδοση.

25 (γ) Το αδίκημα για το οποίο επεβλήθη στον αιτητή ποινή φυλάκισης στην Ιταλία ήταν φορολογικής φύσεως και δεν υπάρχει αντίστοιχο αδίκημα στην Κύπρο. Για τα άλλα αδικήματα που υπάρχουν αντίστοιχα στην Κύπρο δεν του επεβλήθη ποινή φυλάκισης και συνεπώς δεν ήσαν αδικήματα για τα
30 οποία μπορούσε να χωρήσει έκδοση."

Για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των Άρθρων 11 του Συντάγματος και 5 της Σύμβασης, πρέπει η κράτηση να στηρίζεται στο ουσιαστικό δίκαιο και να έχουν ακολουθηθεί οι διαδικασίες που προβλέπονται στο Νόμο.

35 Το Αγγλικό και Γαλλικό κείμενο, που είναι τα αυθεντικά κείμε-

⇒ να της Σύμβασης, έχουν:-

Αγγλικό:

“No one shall be deprived of his liberty save in the following cases and in accordance with a procedure prescribed by law:”

Γαλλικό:

5

“Nul ne peut etre prive de sa liberte, sauf dans les cas suivants et selon les voies legales:”

Η παράγραφος 7 του Άρθρου 11 του Συντάγματος και η παράγραφος 4 του Άρθρου 5 της Σύμβασης, επιβάλλουν τυπικό και ουσιαστικό έλεγχο της νομιμότητας της κράτησης. Τα εποπτικά όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης αποφάσισαν ότι:- 10

“... for a deprivation of liberty to be consistent with Article 5 para. 1, two conditions must be met: a condition of legality (‘in accordance with a procedure described by law’) and a condition of lawfulness (‘lawful’). The ‘lawfulness’ of detention presupposes conformity with the domestic law ...” 15

Στην υπόθεση *Eur. Court H.R., Winterwerp case*, judgment of 24 October 1979 Series A no.33, στην παράγραφο 45 διαβάζουμε:-

“45. The Court for its part considers that the words ‘in accordance with a procedure prescribed by law’ essentially refer back to domestic law; they state the need for compliance with the relevant procedure under that law.” 20

(Βλ., επίσης, *Eur. Court H.R., Bozano* judgment of 18 December 1986, Series A no. 111.)

Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης εξέδωσε την Εξουσιοδότηση έναρξης της διαδικασίας πριν τη λήψη της αίτησης της αρμόδιας Ιταλικής Αρχής - του Υπουργείου Δικαιοσύνης - για έκδοση - (Τεκμήριο 4). Αυτό αποτελεί παραβίαση της πρόνοιας του Νόμου και, ειδικά, της παραγράφου 3 του Άρθρου 7. Ο Υπουργός δεν είχε εξουσία, κατά το χρόνο που εξέδωσε την Εξουσιοδότηση, γιατί η νομοθετημένη εξουσία του μπορεί να ασκηθεί μόνο μετά τη λήψη της αίτησης. Αναφέρθηκε, επίσης, στο Άρθρο 12(1) της Σύμβασης Εκδόσεως, όπως τροποποιήθηκε από το Δεύτερο Πρωτόκολλο. 25 30

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας αρχικά επιχείρησε να αμφισβητήσει το γεγονός ότι η Εξουσιοδότηση εκδόθηκε πριν τη λήψη της αίτησης για έκδοση. Αργότερα, όμως, δέχτηκε τούτο, αλλά ισχυρίστηκε ότι το Τεκμήριο 3 αποτελεί αίτηση έκδοσης, σύμφωνα με το Νόμο και τη Σύμβαση Εκδόσεως. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι, και αν ακόμα ο Υπουργός ενήργησε πριν τη λήψη της αίτησης έκδοσης, αυτό δε δημιουργεί λόγο ακυρώσεως και έκδοσης του Habeas Corpus, γιατί για παρατυπίες το Δικαστήριο δεν εκδίδει Habeas Corpus. Αναφέρθηκε στην υπόθεση **R. v. Governor of Pentonville Prison, ex p. Osman (No. 3)**, [1990] 1 All E.R. 999, και ειδικά στις σελ. 1013-1014, στις οποίες επιώθηκε:-

“I should also refer to **Re Shuter** [1959] 2 All ER 782, [1960] 2 QB 89, a case under the Fugitive Offenders Act 1881. In that case an applicant had been committed to prison to await his return to Kenya. It was held that he was unlawfully detained since for lack of evidence the magistrate had no jurisdiction to commit. Nevertheless the court refused to grant habeas corpus and remitted the matter to the magistrate to proceed in accordance with that which the court determined should be the settled practice. If, when the committal order is itself flawed and detention under it unlawful the court can refuse to grant habeas corpus, it appears to me to be clear that when a committal order is in itself proper but is attacked on what is at most a technical flaw in the process of getting the alleged offender before a court this court can and should refuse the writ.

Even, therefore, if the provisional warrant was unlawful, I would first hold that the first authority to proceed was valid, no discharge and rearrest being required, and second that if it was required, the matter being purely technical, the writ should be refused.”

Είναι γεγονός ότι για επουσιώδεις παρατυπίες τα Αγγλικά Δικαστήρια δεν εκδίδουν ένταλμα Habeas Corpus.

Στην παρούσα υπόθεση, ο Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, με βάση την ενώπιόν του μαρτυρία, είπε:- (σελ. 2 της ενδιάμεσης απόφασης, ημερομηνίας 10 Ιανουαρίου, 1994)

“Η μάρτυς Άννη Καριόλου ανέφερε ότι στις 2/12/1993 με τηλεφωνοτυπικό μήνυμα λήφθηκε ρηματική διακοίνωση της Προσβείας της Ιταλίας με το οποίο ζητείτο η προσωρινή σύλληψη του Ιταλού Υπηκόου Gennaro Petrella για σκοπούς έκδοσης του στην Ιταλία όπου καταζητείτο για να εκτίσει ποινή φυλάκισης. Στις

- 21/12/1993 λήφθηκε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως επιστολή του Υπουργείου Εξωτερικών ημερομηνίας 21/12/1993 με την οποία διαβιβάστηκαν νέα ρηματική διακοίνωση της Ιταλικής Πρεσβείας ημερομηνίας 15/12/1993 και έγγραφα που υποστήριζαν σε εκείνο το στάδιο την προσωρινή σύλληψη του καθ' ου η αίτηση για σκοπούς έκδοσης, είναι το Τεκμήριο 3. Με βάση αυτά τα έγγραφα, είτε η μάρτυς, δόθηκε η εξουσιοδότηση του Υπουργού στις 22/12/1993 που είναι και η εξουσιοδότηση με την οποία άρχισε η διαδικασία, το Τεκμήριο 1 εδώ. Στις 22/12/1993 και μετά που δόθηκε η εξουσιοδότηση και η μάρτυς στο σημείο αυτό ήταν πολύ σαφής γιατί η ίδια όπως είτε παρέλαβε τα έγγραφα μετά που παρέδωσε την εξουσιοδότηση για έναρξη διαδικασίας έκδοσης διαβιβάστηκε νέα ρηματική διακοίνωση ημερομηνίας 21/12/1993 με την οποία ζητείτο η έκδοση του καθ' ου η αίτηση στην Ιταλία και διαβιβάστηκαν όλα τα έγγραφα που προνοεί η σύμβαση και που υποστηρίζουν την αίτηση των Ιταλικών Αρχών για έκδοση του Ιταλού Υπρκόου, είναι το Τεκμήριο 4.”

(Βλ., επίσης, σελ. 5 και 6 της απόφασης για έκδοση, ημερομηνίας 9 Φεβρουαρίου, 1994.)

Και οι δύο πλευρές έκαμαν αναφορά στην υπόθεση *Re Farinha* [1992] Crim. L.R. 438. 20

Τα έγγραφα - τεκμήρια στα οποία γίνεται αναφορά είναι:-

Τεκμήριο 1 - η Εξουσιοδότηση του Υπουργού Δικαιοσύνης για έναρξη της διαδικασίας έκδοσης.

Τεκμήριο 2 - Ρηματική Διακοίνωση ημερομηνίας 2 Δεκεμβρίου, 1993, με αριθμό 01884. Με τη Ρηματική αυτή Διακοίνωση -“the Italian Embassy has the honour to request the provisional arrest of the fugitive for the purpose of his extradition to Italy” - ζητείται η προσωρινή σύλληψη του αιτητή. 25

Τεκμήριο 3 - Ρηματική Διακοίνωση ημερομηνίας 15 Δεκεμβρίου, 1993, με Αρ. 01974, μαζί με διάφορα έγγραφα συνοδευόμενα από επιστολή του Υπουργείου Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας, ημερομηνίας 21 Δεκεμβρίου, 1993, με Αρ. 913/71. 30

Η επιστολή του Υπουργείου Εξωτερικών της Δημοκρατίας προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως αναφέρει:- 35

“Αποστέλλονται συνημμένα τα ακόλουθα με την παράκληση όπως προβείτε στις επιβαλλόμενες ενέργειες:

- 5 1) Ρηματική Διακοίνωση της Πρεσβείας της Ιταλίας ημερ. 15.12.93 αφ. 913/71 αναφορικά με την έκδοση του Ιταλού GENNARO PERRELLA με τα επισυνημμένα σε αυτή έγγραφα.”

Η Ρηματική Διακοίνωση της Ιταλικής Πρεσβείας έχει:-

10 “The Embassy of Italy presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus and, with reference to this Embassy’s Note n. 1911 dated 7.12.93, has the honour to request
15 furthermore the relevant Cypriot Authorities to maintain in custody the Italian national Mr. Gennaro PERRELLA until the maximum term of 40 days, as prescribed in the European Convention on extradition, because of the imminent arrival from Italy of the whole documentation regarding the extradition procedure, which is in the
20 process of being translated and duly certified by the competent Italian Authorities.

25 In the meantime, having received by fax copy of the several judiciary acts concerning the above mentioned national, the Embassy of Italy has the honour to enclose herewith - for the perusal of the competent Cypriot Authorities - a translation in English of the most meaningful extracts.

30 The Ministry of Justice of the Republic of Italy has also underlined that, according to the Italian legislation, a subject condemned to a final verdict by the Supreme Court to serve terms of prison cannot benefit of bail which, moreover, has been abrogated by the new
35 Italian Penal Procedure Code.

The Embassy of Italy avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus the assurances of its highest consideration.”

30 Η Διακοίνωση αυτή είναι αίτηση για συνέχιση της κράτησης του αιτητή μέχρι την ανώτατη περίοδο των 40 ημερών που προβλέπει το Άρθρο 16, παράγραφος 4, της Σύμβασης Εκδόσεως. Αυτή δεν είναι αίτηση για έκδοση, όπως προνοεί το Άρθρο 12(1) της Σύμβασης Εκδόσεως, όπως τροποποιήθηκε με το Δεύτερο Πρωτόκολλο, και το
35 Άρθρο 7 του Νόμου.

Το Τεκμήριο 4 είναι Ρηματική Διακοίνωση ημερομηνίας 21 Δε-

κεμβρίου, 1993, με Αρ. 02012, συνοδευόμενη από όλα τα έγγραφα που προνοεί η Σύμβαση για υποστήριξη της αίτησης για έκδοση. Παραδόθηκε στο Υπουργείο Εξωτερικών στις 22 Δεκεμβρίου, 1993. Αυτή είναι η αίτηση για έκδοση. Η πρώτη παράγραφος είναι καθαρή και έχει:-

5

“The Embassy of Italy presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus and, with reference to the previous notes issued on the matter, has the honour to request officially, on behalf of the Ministry of Justice of the Republic of Italy, in accordance with the European Convention on Extradition, to extradite to Italy Mr. GENNARO PERRELLA, presently in custody in Nicosia.”

10

Το Τεκμήριο 3, με βάση το οποίο εκδόθηκε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η Εξουσιοδότηση έναρξης διαδικασίας έκδοσης, δε συνιστά γραπτή αίτηση έκδοσης.

15

Το ερώτημα που τίθεται είναι:-

Μπορούσε ο Υπουργός να ασκήσει εξουσία, με βάση το Άρθρο 7 του Νόμου, για έκδοση εξουσιοδότησης έναρξης διαδικασίας πριν τη λήψη του Τεκμηρίου 4 - της αίτησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Ιταλίας;

20

Η εξουσία του Υπουργού Δικαιοσύνης δεν είναι εγγενής. Απονέμεται σ' αυτό από το συγκεκριμένο νομοθέτημα. Καθορίζεται ο χρόνος άσκησης της. Μπορεί να ασκήσει την εξουσία αυτή μόνο κατόπιν της λήψης της αίτησης εκδόσεως από την αιτούσα χώρα. Η εξουσία δεν είναι δέσμη, αλλά διακριτική. Έχει ευχέρεια να την ασκήσει είτε καταφατικά, είτε αρνητικά, είτε υπό όρους. Δεν εξετάζεται στην παρούσα υπόθεση η διακριτική του ευχέρεια. Το επίμαχο θέμα είναι αν είχε δικαίωμα με το Νόμο να ασκήσει την εξουσία κατά το χρόνο που την άσκησε. Η απάντηση είναι αρνητική. Δεν είναι θέμα επουσιώδους παρατυπίας. Η Εξουσιοδότηση, ως εκ τούτου, που εκδόθηκε από τον Υπουργό δεν είναι έγκυρη.

25

30

Εφόσον η διαδικασία έκδοσης από το Δικαστήριο Λάρνακας έγινε με βάση τη μη έγκυρη Εξουσιοδότηση, η διαδικασία έκδοσης και, συνεπακόλουθα, το Διάταγμα Έκδοσης και η Διαταγή Προφυλάκισης δεν είναι έγκυρα.

35

Το διάταγμα κράτησης πρέπει να είναι σύμφωνο με τις διαδικαστικές και ουσιαστικές απαιτήσεις του νόμου που ισχύει.

Στην παρούσα περίπτωση δεν τηρήθηκαν οι προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες και το Δικαστήριο θα εκδώσει το ένταλμα Habeas Corpus για την απόλυση του αιτητή.

5 Το Δικαστήριο, εν όψει των πιο πάνω, δε θεωρεί αναγκαίο να εξετάσει την ουσία των λόγων 2 και 3. Προβαίνει μόνο στις ακόλουθες γενικές παρατηρήσεις:-

10 Τα φορολογικά αδικήματα δεν ήταν, σύμφωνα με το Άρθρο 5 του Νόμου, αδικήματα για τα οποία μπορούσε να χωρήσει έκδοση. Στην περίπτωση που υπάχρει Συνθήκη Έκδοσης με τη Δημοκρατία της Κύπρου, έκδοση χωρεί για τα αδικήματα που προνοούνται στη Συνθήκη. Το Άρθρο 5 της Σύμβασης προνοούσε:-

“ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

15 Προκειμένου περί τελών και φόρων τελωνείων, συναλλάγματος, η έκδοσις, υπό τους διά της παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένους όρους, χωρεί μόνον εφ’ όσον απεφασίσθη ούτω μεταξύ των Συμβαλλομένων Μερών δι’ εκάστην παράβασιν ή κατηγορίαν παραβάσεων.”

20 Το Άρθρο 5 της Σύμβασης προνοούσε για την έκδοση για φορολογικές παραβάσεις, δηλαδή αδικήματα αναφορικά με τέλη, φόρους τελωνείων και συναλλάγματος, μόνον εάν τα συμβαλλόμενα Μέρη αποφάσιζαν αναφορικά με οποιαδήποτε παράβαση ή κατηγορία παραβάσεων. Προηγούμενη διευθέτηση μεταξύ των Μερών ήταν αναγκαία.

25 Η πρόσφατη, όμως, προσέγγιση στην πολιτική σε ποινικά θέματα υπέστη ουσιαστικές αλλαγές. Αναγνωρίζεται τώρα ότι μεγαλύτερη προσοχή πρέπει να δίδεται στα οικονομικά αδικήματα, εν όψει της ζημιάς την οποία προξενούν στην κοινωνία. Είναι αισθητή τώρα η ανάγκη για στενότερη διεθνή συνεργασία στο πεδίο αυτό και δε δικαιολογείται πια η διάκριση στη σφαίρα της έκδοσης μεταξύ του “συνήθους” και του φορολογικού αδικήματος.

30 Το Άρθρο 5 της Σύμβασης που έχει προεκτεθεί αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 του Δεύτερου Πρωτοκόλλου με το ακόλουθο νέο Άρθρο:-

“Article 2

Article 5 of the Convention shall be replaced by the following

provisions:

'Fiscal offences

1. For offences in connection with taxes, duties, customs and exchange, extradition shall take place between the Contracting Parties in accordance with the provisions of the Convention if the offence, under the law of the requested Party, corresponds to an offence of the same nature. 5
2. Extradition may not be refused on the ground that the law of the requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs or exchange regulation of the same kind as the law of the requesting Party." 10

Ελληνική μετάφραση:

(“Άρθρο 2

Το Άρθρο 5 της Σύμβασης αντικαθίσταται από τις ακόλουθες διατάξεις: 15

‘Φορολογικά αδικήματα

- 1 Για αδικήματα σχετικά με φόρους, τέλη, δασμούς και συναλλαγμα η έκδοση θα ενεργείται μεταξύ των Συμβαλλομένων Μερών σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αν το αδίκημα, δυνάμει του δικαίου του Μέρους από το οποίο ζητείται η έκδοση, αντιστοιχεί με αδίκημα της ίδιας φύσης. 20
2. Η έκδοση δεν μπορεί να απορριφτεί για το λόγο ότι το δικαιο του Μέρους από το οποίο ζητείται η έκδοση δεν επιβάλλει το ίδιο είδος φόρου ή τέλους ή δεν περιέχει φορολογικό, δασμολογικό ή συναλλαγματικό κανονισμό του ίδιου είδους όπως και το δικαιο του αιτούντος Μέρους”). 25

Έκδοση χωρεί αν το αδίκημα, δυνάμει του δικαίου του Μέρους από το οποίο ζητείται η έκδοση, αντιστοιχεί με αδίκημα της ίδιας φύσης.

Στο Explanatory Report on the Second Additional Protocol to the European Convention on Extradition διαβάζουμε στη σελ. 9:- 30

“...: extradition is to be granted not only where an act is punishable

as the same fiscal offence in the requesting and the requested Party, but also where an act of the same nature as that underlying the request for extradition would be punishable in the requested Party.”

Ελληνική μετάφραση:

5 (“...: έκδοση δίδεται όχι μόνο όπου μια πράξη τιμωρείται ως το
ίδιο φορολογικό αδίκημα στη χώρα από την οποία ζητείται η έκ-
δοση και την αιτούσα χώρα, αλλά επίσης όπου μια πράξη της
ίδιας φύσης, όπως εκείνη για την οποία υποβάλλεται η αίτηση
για έκδοση, τιμωρείται και στη χώρα από την οποία ζητείται η
10 έκδοση.”)

Δεν υπάρχει ορισμός του φορολογικού αδικήματος. Η έκδοση, αναφορικά με τα φορολογικά αδικήματα, χορηγείται σύμφωνα με τις πρόνοιες της Σύμβασης Εκδόσεως, περιλαμβανομένου του Άρθρου 2, η πρώτη παράγραφος του οποίου έχει:-

15 “1. Έκδοσις ενεργείται διά πράξεις κολασίμους υπό των Νόμων του αιτούντος Μέρους και του Μέρους παρ’ ου αιτείται η έκδοσις, αίτινες τιμωρούνται διά ποινής στέρησεως της ελευθερίας ή διά μέτρου ασφαλείας, ανωτάτου ορίου ενός τουλάχιστον έτους ή αυστηροτέρας ποινής.

20 Οσάκις έλαβε χώραν καταδίκη εις ποινήν φυλακίσεως ή επεβλήθη μέτρον ασφαλείας εις το έδαφος του αιτούντος Μέρους, η απαγγελθείσα κύρωσις δέον να είναι διαρκείας τεσσάρων μηνών κατ’ ελάχιστον όριον.”

25 Στην πρόσφατη υπόθεση **Regina v. Governor of Brixton Prison and Another, Ex parte Evans** - The Times, 10 December, 1993 - ο Lord Justice Roch, είπε ότι το καθήκον του Δικαστηρίου, σε περιπτώσεις που καλύπτονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση, καθορίζεται στα ακόλουθα θέματα:-

30 “1. Consideration whether the details of the conduct of the person claimed, set out in the supporting documents and the request, amounted to an extradition crime, that was to say disclosed conduct in the territory of the foreign state which if it occurred in the United Kingdom, would constitute an offence here. The magistrate, knowing the criminal law of England and Wales,
35 was the appropriate person to determine that matter.

2. The magistrate had to be satisfied that the offence would be

punishable here with a term of 12 months imprisonment or some greater punishment.

3. The final matter on which the magistrate had to be satisfied was that under the foreign law the conduct would be punishable by 12 months imprisonment or some greater penalty. To perform that task the magistrate would have the legal description of the conduct alleged, a reference to the relevant legal provisions and a copy of the relevant enactments where that was possible or if that was not possible a statement of the relevant law.”

5

Εν όψει των πιο πάνω, το Δικαστήριο εκδίδει ένταλμα Habeas Corpus και διατάσσει την απελευθέρωση του κρατούμενου αιτητή.

10

Η αίτηση επιτρέπεται. Εκδίδεται ένταλμα habeas corpus.